

- Vurderingen af det andet anbringende bør føre til delvis annullation af den anfægtede beslutning og nedbringe størrelsen af de finansielle korrektioner med 267 746 EUR. Subsidiært nedbringes den på grund af en regnefejl med 90 186 EUR.
 - Vurderingen af det tredje anbringende bør føre til delvis annullation af den anfægtede beslutning og nedbringe størrelsen af de finansielle korrektioner med 76 369 EUR.
 - Vurderingen af det fjerde anbringende bør føre til delvis annullation af den anfægtede beslutning og nedbringe størrelsen af de finansielle korrektioner med 3 264 849 EUR.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag er anlagt til prøvelse af Kommissionens beslutning K(2006) 5103 af 20. oktober 2006, hvorved støtten fra Samhørighedsfonden til fem projekter, som gennemføres i den selvstyrende region Andalusien, nedsættes, og som vedrører følgende:

- N.2000. ES.16.C. PE.012 (Foranstaltninger til gennemførelse af affaldshåndtering i den selvstyrende region Andalusien).
- N.2000. ES.16.C. PE.066 (Kloakerings- og rensningsforanstaltninger i Guadalquivir-bækkenet).
- N.2000. ES.16.C.C. PE.004 (Kloakerings- og rensningsforanstaltninger i det sydlige Middelhavsområde: Fase 1).
- N.2001. ES-16.C. PE.025 (Udvidelse af behandlingsanlæg til fast byaffald i den selvstyrende region Andalusien — 2001).
- N.2000. ES.16.C. PE.138 (Foranstaltninger til gennemførelse af affaldshåndtering i den selvstyrende region Andalusien).

Kommissionen har i den anfægtede beslutning, hvis fokus vedrørte undersøgelsen af projekt 012, foretaget en korrektion på 4 745 284 EUR, på grundlag af en række betragtninger vedrørende tilstrækkeligheden af kontrollen i relation til støtteberettigelsen af udgifterne og opfyldelsen af visse udbudsregler (direkte tildeling af to aftaler, anvendelse af erfaring som tildelingskriterium samt påståede ulovligheder i offentliggørelsen af visse aftaler).

Den sagsøgende medlemsstat har gjort følgende gældende:

- Tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, retssikkerhedsprincippet samt proportionalitetsprincippet, i relation til støtteberettigelsen af visse udgifter, for så vidt som den anfægtede foranstaltning blev truffet, selv om den anmodede forlængelse af fristen med henblik på at udtage de udgifter, der ikke er støtteberettigede, og at erstatte disse med andre, støtteberettigede udgifter, endnu ikke var udløbet.
- Ukorrekt fortolkning af artikel 11, stk. 3, litra b) og e), i direktiv 92/50/EØF ⁽¹⁾, vedrørende de påståede ulovligheder,

der er konstateret i forbindelse med den direkte tildeling af to tjenesteydelsesaftaler. Inden for dette anbringende har den sagsøgende medlemsstat subsidiært ligeledes påberåbt sig en regnefejl.

- Tilsidesættelse af direktiverne om udbud af offentlige kontrakter for så vidt angår medtagelsen af »erfaringskriteriet« blandt tildelingskriterierne. Den sagsøgende medlemsstat har i denne forbindelse gjort gældende, at dette kriterium, selv om det ikke udtrykkeligt er omfattet af den gældende ordning, er tilladeligt i henhold til Fællesskabets retsinstansers praksis, og at anvendelsen af dette kriterium aldrig vil kunne udgøre en grov og åbenbar tilsidesættelse af fællesskabsretten, men under alle omstændigheder svarer til en undskyldelig retlig fejl, på grund af bestemmelsens manglende klarhed.
- Der foreligger ikke en grov og åbenbar — og derfor en tilstrækkelig kvalificeret — tilsidesættelse af fællesskabsretten i de uregelmæssigheder, der er afledt af den manglende offentliggørelse af visse aftaler.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 92/50/EØF af 18.6.1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209 af 24.7.1992, s. 1).

Sag anlagt den 5. januar 2007 — Belgien mod Kommissionen

(Sag T-5/07)

(2007/C 56/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Belgien (ved L. Van den Broeck, som befuldmægtiget, og avocats J.-P. Buyle og C. Steyaert)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold
- Principalt annulleres Kommissionens beslutning af 18. oktober 2006, idet omfang den fastslår, at de »gamle ESF-forordninger«, som blev betalt frivilligt af Kongeriget Belgien med alle forbehold den 21. december 2004, ikke er forældede

- Følgelig fastslås, at disse fordringer var forældede i henhold til artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 2988/95/EF og Europa-Kommissionen tilpligtes derfor at tilbagebetale Kongeriget Belgien et beløb på 631 177,60 EUR med tillæg af morarenter fra den 21. december 2004 beregnet efter ECB's basisrente, forhøjet med tre og et halvt point
- Subsidiært annulleres Kommissionens beslutning af 18. oktober 2006, i det omfang den fastslår, at den manglende betaling af de omtvistede gamle ESF-gældsposter skulle forrentes, og følgelig tilpligtes Kommissionen at tilbagebetale sagsøgeren de renter, som denne har betalt for de omtvistede fordringer, dvs. et beløb på 377 724,99 EUR med tillæg af morarenter fra den 21. december 2004 beregnet efter ECB's basisrente, forhøjet med tre og et halvt point
- Mere subsidiært annulleres Kommissionens beslutning af 18. oktober 2006 for så vidt angår den krævede rentesats. Det fastslås derfor, at denne rentesats varierede afhængigt af den rentesats, som blev anvendt af ECB på de vigtigste refinansieringstransaktioner, som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og følgelig tilpligtes Kommissionen at tilbagebetale sagsøgeren renteforskellen, som er betalt for meget af sagsøgeren for de omtvistede fordringer med tillæg af morarenter fra den 21. december 2004 beregnet efter ECB's basisrente, forhøjet med tre og et halvt point
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med det foreliggende søgsmål har sagsøgeren nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning indeholdt i skrivelse af 18. oktober 2006, hvorved der blev givet afslag på at tilbagebetale sagsøgeren et af denne betalt beløb for gamle fordringer tilkommende Den Europæiske Socialfond, som sagsøgeren kræver tilbagebetalt med den begrundelse, at fordringerne var forældede, og subsidiært, at der ikke forelå retsgrundlag for pålæggelse af renter.

I løbet af perioden fra 1987 til 1992 anmodede Kommissionen ved beslutninger vedtaget på grundlag af forordning nr. 2950/83/EØF ⁽¹⁾ og beslutning 83/673/EØF ⁽²⁾ sagsøgeren om at tilbagebetale beløb, som var ydet i form af støtte til forskellige belgiske organer (iværksættere), og som ikke var blevet brugt af disse. Sagsøgeren sendte de af Kommissionen fremlagte debetnotaer til de omhandlede iværksættere. Nogle af disse foretog tilbagebetaling direkte til Kommissionen, mens andre indledte korrespondancer med Kommissionen om lovligheden af anmodningerne om tilbagebetaling. Nye drøftelser blev indledt på Kommissionens initiativ i 2002. I 2004 foretog Kommissionen modregning for summen af de beløb, som skulle betales i henhold til de omhandlede gamle EFS-fordringer (debetnota udstedt mellem den 15. januar 1987 og den 31. december 1991) med tillæg af morarenter fra udstedelsen af debetnotaerne, i sagsøgerens fordringer mod Kommissionen i forbindelse med forvaltningen af ESF-fondene. Disse modregninger samt de af Kommissionen pålagte renter blev anfægtet af

sagsøgeren med den begrundelse, at gælden var forældet, samt at der ikke forelå retsgrundlag for at pålægge morarenter. For at stoppe eventuelt påløb af renter har Kongeriget Belgien imidlertid betalt et beløb, der svarer til restbeløbet af de ikke modregnede ESF-fordringer. Det præciserede samtidig, at det ikke frafaldt de argumenter, som det havde fremført i forbindelse med korrespondancen, og at det forbeholdt sig ret til at kræve tilbagebetaling af disse beløb, hvis dets argumenter imødekomes. Kommissionen svarede ved skrivelse af 19. januar 2005, hvori den udtalte sig om sagsøgerens indsigelser. Denne skrivelse blev genstand for et annulationsøgsmål indgivet af Kongeriget Belgien for Retten i Første Instans. Ved kendelse af 2. maj 2006 afviste Retten sagen med den begrundelse, at den omhandlede skrivelse ikke var en retsakt, der kunne anfægtes som omhandlet i artikel 230 EF ⁽³⁾.

Den 29. juni 2006 sendte sagsøgeren et nyt brev til Kommissionen, hvorved sagsøgeren anmodede om tilbagebetaling af det beløb, der svarede til restbeløbet af de ikke modregnede ESF-fordringer, som sagsøgeren havde udbetalt for at stoppe eventuelt påløb af renter, på grundlag af de argumenter, der tidligere var påberåbt om forældelse af fordringerne samt argumenterne om det manglende retsgrundlag for pålæggelsen af renter. Ved skrivelse af 18. oktober 2006 har Kommissionen meddelt, at den afslår den påberåbte tilbagebetaling. Der er her tale om den anfægtede retsakt i forbindelse med det foreliggende søgsmål.

Til støtte for de principalt fremførte påstande gør sagsøgeren gældende, at det eneste europæiske regelsæt, der bredt behandler Kommissionens tilbagesøgning af beløb, der ikke er anvendt i overensstemmelse med de europæiske bestemmelser, der regulerer dem, er forordning nr. 2988/95/EF ⁽⁴⁾. Ifølge sagsøgeren skal nævnte forordnings artikel 3, der foreskriver forældelsesfrister for retsfulgning, finde anvendelse på den foreliggende sag. Sagsøgeren gør ligeledes gældende, at hvis Retten skulle fastslå, at sagsøgeren ikke i forhold til Kommissionen kan påberåbe sig forældelsesfristerne i artikel 3 i forordning nr. 2988/95/EF, skal man henholde sig til samme forordnings artikel 2, stk. 4, og belgisk ret om forældelsesfrister i forhold til »private« søgsmål skal finde anvendelse.

Til støtte for de subsidiært fremførte påstande om at Kommissionen har støttet sig på et urigtigt retsgrundlag for at kræve morarenter af sagsøgeren, gør Kongeriget Belgien gældende, at Kommissionen begik en fejl ved at anvende artikel 86, stk. 2, litra b), i forordning nr. 2342/2002/EF, der fastsætter gennemførelsesbestemmelser til finansforordningen ⁽⁵⁾. Sagsøgeren anfører, at der fandtes et særligt regelsæt, der fraviger denne forordning og at Kommissionen i henhold til dette særlige regelsæt ikke alene kan basere sig på regelsættet om ESF's funktion, som udgør grundlaget for de fordringer, som Kommissionen kræver betaling for, for at kunne fastlægge de eventuelle renter, der skal betales. I denne forbindelse gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen alene kan kræve renter for så vidt som disse er foreskrevet, hvilket efter sagsøgerens opfattelse ikke var tilfældet på det pågældende tidspunkt.

Endnu mere subsidiært gør sagsøgeren gældende, at den krævede rentesats, i modsætning til det som Kommissionen besluttede, var varierende. Følgelig kræver sagsøgeren, at Kommissionen tilpligtes at tilbagebetale forskellen med hensyn til renter, som sagsøgeren har betalt for meget for de omtvistede fordringer.

- (¹) Rådets forordning (EØF) nr. 2950/83 af 17.10.1983 om gennemførelse af afgørelse 83/516/EØF om Den Europæiske Socialfonds opgaver (EFT L 289, s. 1).
- (²) Kommissionens beslutning 83/673/EØF af 22.12.1983 vedrørende forvaltningen af Den Europæiske Socialfond (EFT L 377, s. 1).
- (³) Rettens kendelse af 2.5.2006 i sagen Kongeriget Belgien mod Kommissionen (sag T-134/05, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser).
- (⁴) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312, s. 1).
- (⁵) Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23.12.2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 357, s. 1).

Sag anlagt den 2. januar 2007 — Galderma mod KHIM — Lelas (Nanolat)

(Sag T-6/07)

(2007/C 56/64)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Galderma SA (Cham, Schweiz) (ved Rechtsanwält N. Hebeis)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Tihomir Lelas

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 25. oktober 2006 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 0146/2006-4) annulleres, for så vidt indsigelsen mod varerne »Lægemidler, farmaceutiske og veterinærmedicinske præparater samt præparater til sundhedspleje, sæbe, kosmetiske præparater, hårvand« blev forkastet.
- EF-varemærkeansøgningen 003088986 »NANOLAT« med hensyn til ovennævnte varer afslås.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Tihomir Lelas.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Nanolat« for varer i klasse 1, 3 og 5 (ansøgning nr. 3 088 986).

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Galderma SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det tyske ordmærke »TANNOLACT« for varer i klasse 5.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Til sidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (¹), idet der er en risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 4. januar 2007 — Torres mod KHIM — Gala-Salvador Dalí (TG Torre Galatea)

(Sag T-8/07)

(2007/C 56/65)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøgere: Miguel Torres S.A. (Barcelona, Spanien) (ved abogados E. Armijo Chávarri, M.A. Baz de San Ceferino og A. Castán Pérez-Gómez)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Fundación Gala-Salvador Dalí

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 24. oktober 2006 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret i sag R 168/2006-2 annulleres, og Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: FUNDACIÓN GALA-SALVADOR DALÍ

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »TG Torre Galatea« for varer i klasse 33 (varemærkeansøgning nr. 2730513)